

Carles Capdevila

OLIMPIC CIRCUS

Atlanta'96: Coca-cola és així

La successora de Barcelona'92 no ha celebrat amb cava la victòria. Els Jocs tornen a casa l'amo —el dòlar— i deixen el centenari gloriós de la capital grega amb un pam de nas. Tot està al seu lloc, que ningú pateixi.

Els grecs no s'ho acaben de creure. Tenien tan coll avall la victòria, que havien previst alçar les campanes al vol a tota la ciutat. Però no se'n va sentir ni una. El tema, dur com la vida mateixa, ha donat per a tota mena de frases. La més apassionada, provinent d'un anònim aspirant atenenc, diu que "han vessat Coca-Cola sobre la tomba del baró de Coubertin". D'altres, com la de la Melina Mercouri, actriu i ex-ministra de cultura, asseguren que la multinacional del refresc els ha robat el Partenó.

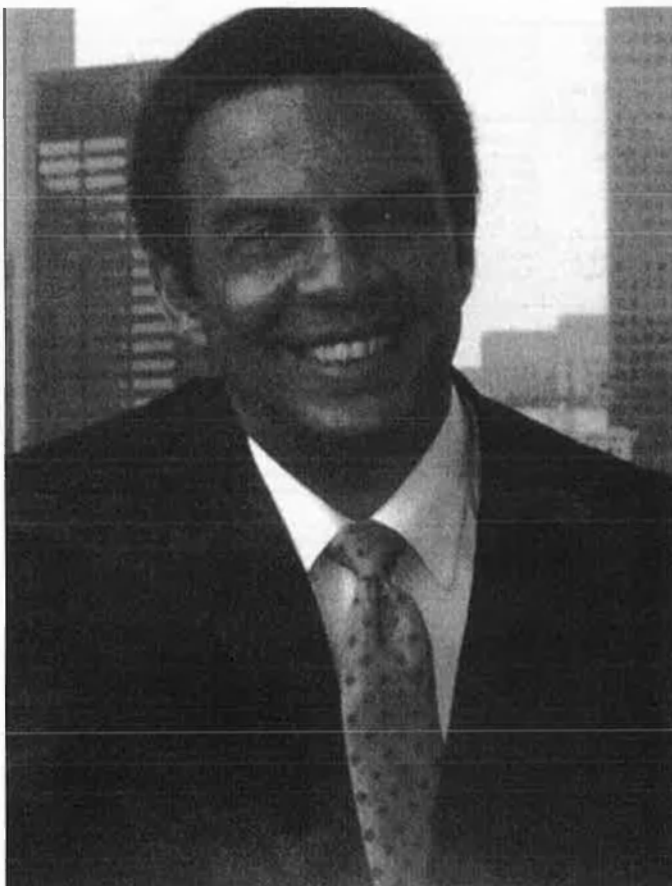
Es parla de triomf del poder econòmic contra el pes de la història, de relleu dels Jocs esportius pels Jocs comercials, d'injustícies centenàries.

El cert és que la capital de Georgia, la ciutat amb més criminalitat dels Estats Units, la seu d'un aeroport que rep cada any cinc vegades més vols que el de Barcelona i mai es col·lapsa, ha guanyat. Cinquanta-un *Cois* van preferir Mister Marshall a Plató.

Se'n va parlar molt poc, a Barcelona, de les 6 aspirants a agafar la torxa després del 92. I en els últims dies es va afavorir un estat d'ànim decantat cap a la capital grega.

El retorn al passat proposat per Atenes era molt llamíner des d'una perspectiva europea, però ara els analistes oficials han deixat clar que el circ olímpic és en mans d'un gran empresari. Que no vol riscos.

Analitzar les raons i les passions dels 86 votants és complicat. Tant que les interpretacions han abastat ja tots els temes possibles. Que si els ate-

Qui paga mana, una frase ben olímpica.

nencs tenien una postura de superioritat, que si el golf Pèrsic era una amenaça per a Atenes, que si la capital grega té massa fums i pol·lució, que la inestabilitat econòmica i política no la feia aconsellable, que el projecte només es basava en la història però no oferia realitats, que van exagerar omplint els passadissos dels hotels on s'allotja el COI d'hostesses seductores...etc. Potser s'han buscat massa raons de per què va perdre Atenes, quan els motius podrien ser a l'altra banda, al perquè de la victòria d'Atlanta.

En l'última dècada, s'ha pa-

lat de la recuperació de l'olimpisme i d'una nova etapa de glòria, però aquesta ha anat lligada totalment al dòlar de la televisió i dels patrocinadors. El Washington Post ho tenia molt clar, quatre dies abans de la nominació, que Atlanta era la guanyadora i Atenes estava descartada, però els mediterranis es van resistir a acceptar la realitat fins que Samaranch va dir allò de "la ville de ", però ara en anglès. Després d'un "to the city of" queda d'allò més bé encetar la llauna de Coca-Cola, i així ho van fer els guanyadors. Fins aquell moment, la multina-

cional era imparcial en el tema (havia dit), però des del moment de la victòria no es van fer més concessions al dubte. Atlanta és la seu d'aquest imperi econòmic i de molts d'altres.

Poques ampolles de cava es van vessar aquesta vegada, perquè els barcelonins havien apostat més pels veïns de mar. Més d'un membre del COOB tenia posades les expectatives professionals post-olímpiques empalmant amb l'organització grega com a assessor, però ara hauran de creuar l'Atlàntic si volen seguir vivint dels cinc anells de coloretos.

Les negociacions amb les televisions seran molt més fàcils jugant a casa, i l'empresa privada de la ciutat del Sud-est d'Estats Units podrà millorar el rècord econòmic de Los Angeles. Tot està al seu lloc. I ningú li pot negar al COI que reflecteix l'equilibri mundial. Els de Melbourne (Austràlia) ploriquejaven que l'hemisferi Nord ha acollit 38 edicions dels Jocs i ells només una. I la resposta la podien tenir ben clara des del principi. Potser ara comencen a entendre que aquest desequilibri olímpic Nord-Sud no era el fruit de cap casualitat.